

DOMINGO I DE CORESMA

Primeira Lectura Xen 2, 7-9; 3, 1-7
Creación e pecado dos primeiros pais

LECTURA DO LIBRO DA XÉNESE

O Señor Deus formou un home do po da terra, soproulle no nariz o alento da vida e tornouse o home persoa viva.

O Señor Deus plantou un xardín en Edén, cara a oriente, e puxo nel o home que formara. Fixo xermolar da terra árbores fermosas para a vista e boas para comer, e entre elas a árbore da vida e a árbore do coñecemento do ben e do mal.

A serpe era o máis arteiro de tódolos animais que o Señor Deus fixera. Díxolle á muller:

- "¿Conque Deus vos prohibiu comer do froito das árbores do xardín?"

A muller respondeulle:

- "Podemos comer do froito das árbores todas do xardín. Soamente da árbore de alá no fondo nos mandou Deus: Non comades dela nin a toquedes, non sexa que morrades".

A serpe insistiu:

- "De ningunha maneira morreredes. É que Deus sabe ben que o día en que comades dela, se vos abrirán os ollos e seredes coma Deus, sabedores do ben e do mal".

A muller reparou que o froito da árbore era saboroso, atraente, e bo para adquirir entendemento. E coa mesma colleu do froito e comeu; logo deulle ó seu home, e tamén el comeu.

Entón abríronselle-los ollos ós dous e decatáronse de que estaban espidos. Entrelazaron follas de figueira e cinguíronse con elas.

Palabra do Señor

SALMO RESPONSORIAL Sal 50, 3-4. 5-6a. 12-13. 14 e 17

R/. (cf. 3a): **Apiádate, Señor, porque pecamos.**

Compadécete de min, oh Deus, pola túa bondade;
pola túa gran misericordia, borra o meu pecado;
lávame enteiro da miña iniquidade,
límpame da miña culpa.

Eu recoñezo o meu pecado,
e diante de min teño sempre a miña culpa.
Contra ti eu pequei, contra ti só.

Crea, oh Deus, en min un corazón puro,
renóvame por dentro con espírito firme;
non me botes da túa presenza,
e non tires de min o teu santo espírito.

Devólveme a alegría da túa salvación,
sostenme cun espírito xeneroso.
Abre, Señor, os meus labios,
e a miña boca pregoará a túa loanza.

Segunda Lectura Rm 5, 12-19 (longa)
Onde abundou o pecado, sobreabundou a gracia

LECTURA DA CARTA DO APÓSTOLO SAN PAULO ÓS ROMANOS

Irmáns:

Como por un home entrou o pecado no mndo, e polo pecado a morte, así a tódolos homes chegou a morte, pois naquel pecaron todos. Porque ata o tempo da Lei non había pecado no mundo, pero o pecado non se imputaba ó non haber lei.

Mesmo así, a morte dominou desde Adán ata Moisés, tamén sobre aqueles que non pecaron cunha transgresión semellante á de Adán, que é antecesor do home que debía vir.

Pero non hai comparanza entre o delicto e o don. Porque, se polo delicto dun home morreron tódolos outros, moito máis polo favor dun home, Xesús Cristo, a gracia de Deus e a liberalidade na benevolencia rebordaron sobre todos.

E a dádiva que se concedeu non corresponde a un só pecador: pois o xuízo de un remata en condena, mentres que a gracia de moitos pecadores leva á xustificación. Se, logo, pola transgresión dun home reinou a morte -e por culpa dun só-, ¡canto máis os que reciban a abundancia da gracia e do don da xustiza reinarán na vida por medio dese un que é Xesús Cristo!

Polo tanto, como pola transgresión dun só veu a condenación sobre tódolos homes, así tamén pola xustiza doutro só vén para tódolos homes a xustificación cara á vida. Pois a desobediencia dun único home volveu pecadores a tódolos homes, así tamén a obediencia dun só volveu xustos a todos.

Palabra do Señor

Ou máis breve: 12. 17-19

LECTURA DA CARTA DO APÓSTOLO SAN PAULO ÓS ROMANOS

Irmáns:

Como por un home entrou o pecado no mundo, e polo pecado a morte, así a tódolos homes chegou a morte, pois naquel pecaron todos.

Se, logo, pola transgresión dun home reinou a morte, e por culpa dun só, ¡canto máis os que reciban a abundancia da gracia e do don da xustiza reinarán na vida por medio dese un que é Xesús Cristo!

Polo tanto, como pola transgresión dun só veu a condenación sobre tódolos homes, así tamén pola xustiza doutro só vén para tódolos homes a xustificación cara á vida. Pois a desobediencia dun único home volveu pecadores a tódolos homes, así tamén a obediencia dun só volveu xustos a todos.

Palabra do Señor

VERSÍCULO Mt 4, 4b

O home non vive só de pan,
senón de toda palabra que procede da boca de Deus.

Evanxeo Mt 4, 1-11
Xesús xaxúa corenta días e afronta a tentación

LECTURA DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Naquel tempo, o Espírito conduciu a Xesús ó deserto, para que Satán o tentase. Despois de xaxuar corenta días e corenta noites, acabou por ter fame. O tentador, achegándose a el, díxolle:

- Se es Fillo de Deus, manda que estas pedras se convertan en pan.

Pero el respondeu:

- Está escrito: Non soamente de pan vive o home, senón de toda palabra saída da boca de Deus.

Levouno logo o Satán á cidade santa, e púxoo na atalaia do templo, dicíndolle:

- Se e-lo Fillo de Deus, bótate de aquí embaixo, que está escrito: Mandará os seus anxos para que te coiden e te leven nas súas mans; e os teus pés non se mancarán nas pedras.

Xesús respondeu:

- Tamén está escrito: Non tentará-lo Señor, o teu Deus.

Pero aínda o levou o Satán a un monte moi alto e, mostrándolle os reinos todos do mundo enteiro, cheos de esplendor, díxolle:

- Heiche dar todo isto se te prostras e me adoras.

Entón replicoulle Xesús:

- Arreda, Satanás, porque está escrito: Só ó Señor, o teu Deus, adorarás, e só a El darás culto.

Deixouno o Satán, e achegáronse os anxos para o serviren.

Palabra do Señor